

Abdullah Torayev

1956-cı il 3-iyunda Qaşqədərya vilayətinin Şəhrisəbz rayonunun Qarasuy kəndində anadan olub.

Daşkənd Dövlət Universitetinin jurnalistika fakültəsini bitirib.

Uzun illər Şəhrisəbzdə “Keş” qəzetində və radiosunda çalışıb.

Vətəni darıxmaq

Vətən —

gözlərimi dolduran titrək,
Avlaq tarlalarının mahnisi, səsi.
Qapımın altında yoluma muştəq,
Göz tutan ciydanın incə nəfəsi.

Vətən —

darıxdığım o səs-küylü bağ,
Darıxmaq xəyaldən yuxuya keçən.
Məni unutmayıb həmin iz, soqmaq,
Soruşub, darıxıb, payimi qucan.

Yoluma h sretl  g z dik n o  ay,
Torpaq k  el rd  t l sik x yal,
G zl ri q lbim  d k lm   d nya,
V t n —
darıxmaqdan b y y n x yal...
V t n —
darıxdı ım o s s-k yl  b   ...

Payızın son g n 

Saralmı  yarpaqlar — t k nmi  sabır,
Dumanlar xatiri dolduran bir toz.
Xeyallar k ks n  t k c k g z ya ,
Bu gec  yuxusuna gir c k bahar.

G z a ır. B  larda  z c k duman.
Balı ı yuyulan. M yus tarla-duz.
V  yor un yadda a bi c c k k f n,
G z ya ı t k c k bi c r  payız.

Natiq

Minb ri qucaqlab s zl r o,
T k y n  s pib h r t r f.
Yox axı  z nd  q m-q ss ,
Q lbində n  sevinc, ist k var.

Minb ri qucaqlab s zl r o,
K nl n  toxunmaz he  bir s s,
Sevincd n danı ır o duy susuz,
Faceani danı ır, a lamaz.

Nam lum s z

Dodaqın titr yir v  di l yirs n,
Balı a basırsan sonra  z n .
Bo azında durur v  inl yirs n —
Deyilm y n h sret dolu s z n .

Payız baxır bu tutqun p nc r d n,
T ss fl  ya lanır indi g zl rin.
A layırsan, g n  olaraq,
S sl nir dem diy n s zl rin.

Ann 

Bir tik   t idim,  ld n qoymadan,
Bir toz da tutmadan etdin t rbiyy .
V  "Xo b xt ol" d din  m r yolunda,
G ncliyini m n  etdim h diyy .

Sa ımın qara, g z m n i ıqı,
Bir s zl , i imd ki g nclik sururu,
Damarlarımda axan qan bel ,
Axı h r  ey s nin, s nindir Ana

Qadın

S n qadınsan — f ryadın qızı,
Ruhun h sret i ində olsun.
Xo b xt olub b y s n  mid,
Qırx canıma canın ca olsun.

S n qadınsan — d rdini udub,
Bo luqları doldur ziy?ya.
Qırx canımdan qırx min can alıb,
M h bb t ver,   q ver d nyaya.